

LIETUVOS VYSKUPŲ IR VYSKUPIJŲ VALDYTOJŲ PENKTASIS GANYTO- VINIS LAIŠKAS TIKINTIESIEMS LIETUVOS KRIKŠTO 600 METŲ JUBILIEJŲ ŠVENČIANT

(1987 m. Sekminėms)

*Dvasia, Viešpatie, ateik,
spinduliu dangaus mums teik..
(Sekminių sekvencija)*

Brangieji

Atsivėrimas dieviškai tiesai, pasisukimas į aukštesnę kultūrą, apsisprendimas rinktis kilnesnį asmeninį gyvenimą ir taikos bei keitimosi vertybėmis su kitais kelią... visada yra išganingas asmeniui ir visuomenei. Taip įvyko ir 1387 metais, kai Lietuva priėmė Krikštą. Ji išėjo iš izoliacijos, pradėjo lygiateisiškai bendrauti su kitomis krikščioniškomis tautomis, o jos žmonės pradėjo mokytis gyventi su Kristumi kaip Dievo vaikai.

Pastangos pažinti giliausias savo būties priežastis bei tikslus – iš kur esame, kam gyvename; pastangos pagilinti ir pašventinti kilnų, vertybėmis ir šventenybėmis pagarbų gyvenimo būdą – gerbiant Dievą, tėvus ir Tėvynę, duoną ir šeimos židinį, pastangos visada elgtis pagal sąžinę ir Dievo įsakymus... visada reiškia gražią dvasinę, kultūrinę ir visuomeninę pažangą. Tam ryžosi ir Lietuva, prieš 600 metų priimdama Krikštą.

Pripažinti vieną Tikrąjį Dievą vietoj įsivaizduotų dievaičių ir formuoti savo santykius su juo bei su artimu pagal jo teisingus įsakymus – labai didelis ir labai aukštas dalykas lyginant su pagonybe; tačiau tai – tik krikščionybės pradžiamokslis, jos priangis, kai žinome, kuo Bažnyčioje gali mus apdovanoti Šventoji Dvasia, kokia slėpingai žavi yra krikščioniškojo gyvenimo pilnatvė. Krikštas – gimimas Dievui, o paskui turi eiti dieviškojo gyvenimo išsiskleidimas.

Pirmajame laipsnyje, pradžiamokslyje, Šventoji Dvasia teikia pašvenčiamąją malonę ir tikėjimo, vilties bei meilės dorybių užuomežgas. Aukštesniajame laipsnyje išsiskleidžia garsiųjų septynių jos dovanų veikimas; išminties, pažinimo, sumanumo, tvirtumo, patarimo, šventos Dievo baimės ir ištvermės. Jų poveikis mūsų tikėjimą daro šviesų, viltį – giedrą ir meilę – ugingą. Žodžiu, Šventosios Dvasios dovanos mummyse ugdo gyvą krikščionišką dvasią, ugdo krikščionis "pagal Dievo širdį".

Pirmąjį savo stebuklą Jėzus padarė Galilėjos Kanoje per vestuves; vandenį

20 METŲ BE VYSKUPO P. BRAZIO

1967 birželio 8 teko atsisveikinti su vysk. Pranu Braziu prieš jam išskrendant į Romą. Jis prašė, kad, jam betvarkant lietuviškosios liturgijos reikalus, būtų išspausdintos Šv. Mišios su naujuoju vertimu.

Ankstų birželio 9 rytą suskambėjo vyskupijos telefonas. Kun. J. Duoba pranešė, kad vyskupas staiga mirė centriniame marijonų vienuolyne. Ši skaudi žinia pasklido po laisvąjį pasaulį dar tą pačią dieną. Velionis dar vežė kai kuriems Šventraščio vertėjams mano parašytuosius nurodymus ar naujausias žinias. Nė vienas nebuvo įteiktas adresuotiesiems asmenims ir pasiliko tarp mirusiojo asmeninių dokumentų.

Nemanau, kad šiuo metu reikėtų nutylėti velionio nuopelnus lietuviškojo Šventraščio vertimo parengime. Komisija per trumpiausią laikotarpį jau buvo pasidalinusi darbais ir pradėjusi vertimus. O kiek priešingumų teko sužinoti. Kiek sunkumų teko patirti. Nežiūrint asmeniškumų, nežiūrint prieštaravimų, vysk. Brazys drąsiai žiūrėjo į ateitį ir planavo net leidimo vietas. Jei ne Brazio žygis, šiandien mes neturėtume gražaus ir tikrai lietuviško Naujojo Testamento vertimo. Jei naujasis Psalmyno vertimas vadinasi Pijaus XII vertimu, nes šis popiežius įsakė tą atlikti, tai Naujasis Testamentas gali būti pilnai vadinamas Brazio vertimu, nes jis suorganizavo komisiją. Po jo mirties, kai tekstai buvo atgabenti į Vokietiją, tos komisijos nariai jį skaitė ir darė patikslinimus. Gaila, labai gaila, kad vertimas jau nebebuvo toks, kokio norėjo ir tikėjosi vysk. Brazys. Tad ir buvo laukta, kad kritika pasakys tiesą. Ji nebebuvo nutylėta tu, kurie suprato vertimo sunkumus ir vertėjų pajėgumus. Gaila, kad tuo laiku nebuvo atidengti parengiamieji tikrinimo darbai, kai sustiprėjo priešingumas.

Tenka vis dėlto džiaugtis, kad velionio pasėtoji sėkla, nors ir nedėkingoje dirvoje davė savuosius vaisius. Turime ne vien Naująjį Testamentą, bet ir naująjį Psalmyno vertimą. Tenka dėkoti Lietuvos dvasiškams už pagalbą ir nuoširdumą bendradarbiavime pildant Vatikano Antrojo prašymus.

Klem. Žalalis

pavertė vynu ir taip simboliškai atskleidė savo misijos prasmę. Jo su Dievu Tėvu atsiųstoji Šventoji Dvasia prėską kasdienybės vandenį paverčia kvapiu vynu, kuris psalmės žodžiais tariant, "džiugina

širdį" ir daro ją dosnią. Kristaus atsiųstoji Šventoji Dvasia įkvepia jo mokiniams dvasingumo ir dosnumo. "Kas tiki... iš jo vidaus plūs gyvojo vandens srovės", kalbėjo Jėzus. Ir evangelistas pastebi, jog

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 20,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 5,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

jis tai sakė apie Sventąją Dvasią, kurią turėjo gauti įtikėjusieji (plg. Jn 7,38-39). Iš tiesų gyvenime matom, kaip Šventajai Dvasiai klusnus žmogus moka neaštrinti blogybių ir priešingumų, dalijasi širdies šiluma ir gerumu, suranda taikius gavius sprendimus broliškiems žmonių santykiams kurti.

Per Paskutinę Vakarienę Jėzus pažadėjo: "Ateis Globėjas, Tiesos Dvasia. Ji ves jus į visokią Tiesą. Ji viską jums primins, ką esu jums kalbėjęs..." (Jn 14,26). Ir šiandien Šventosios Dvasios vadovaujama Bažnyčia sugeba imtis naujų problemų sprendimo, rasti naujų kelių, atsilipti į šių dienų iššūkius ir poreikius.

Iš numirusių prisikėlęs Kristus liepė savo apaštalams dar nesiskirstyti po pasaulį, bet laukti, kol nužengs Šventoji Dvasia ir suteiks savo galybės (plg. Apd 1, 4.8). Sekminių dieną nužengė toji Galybės Dvasia su užsesiu ir liepsnomis, įkvėpė Jėzaus mokiniams drąsos ir užsidegimo. Šventajai Dvasiai imlus kunigas ir tikintysis taip pat nestokoja užmojo ir ryžto, nepabūgsta kliūčių šventam Kristaus Karalystės plėtimo darbu.

Šventoji Dvasia kaip ugnis. Ji gali būti laisvai liepsnojanti, plazdanti-šildanti, šviečianti, uždeganti. Gali būti ir prigesusi, paslėpta, nelyginant pelenais užpilta žarija. Šitai nebepriklauso nuo Šventosios Dvasios: savimi ji visada – kaitrusis žaizdras. Šitai priklauso nuo mūsų imlumo jai, nuo mūsų bendradarbiavimo su ja.

Kokiu laipsniu mes bendradarbiausime su Šventąja Dvasia, tokie laipsnio krikščionys esame. Gyvas, lakus bendradarbiavimas – gyvos dvasios krikščionis. Tik vargani dvasingumo pradmenys – netobulas, silpnas, apsnūdes krikščionis. Prarasta pašvenčiamoji malonė, pražudyta Dievo meilė, viltis, o gal ir tikėjimas – nebegyvas krikščionis, apmiręs narys gyvame Bažnyčios organizme, ne pagal-

ba jam, o skaudulys...

Šventosios dvasios dovanų veikimą mūyse slepina mūsų tingumas ir sumaterialėjimas, mūsų vangumas ir pasinešimas į fizinius malonumus bei patogumus, mūsų baimė angažuotis, ryžtis, kovoti su blogiu pirmiausia pačiuose mūyse. Palaimingam, žaviam Šventosios Dvasios dovanų veikimui gerai atsiliepiamos tiesus ir ryžtingas elgesys.

Visus tikinčiuosius ir Dievo valiai jautrius žmones mes kviečiame šiais Lietuvos Krikšto jubiliejaus metais išmokti vadovautis ir gyventi gyva krikščioniška dvasia – Šventosios Dvasios malone ir dovanomis. Kviečiame nuo šiol savo gyvenime rodyti visą savo gerumą Dievo sukurtai gamtai, savo šeimai bei aplinkai, tikinčiųjų bendrijai, Tėvynei. Tegul malda ir šventė mus dvasiškai kelia, tegul kiekvienu darbu skleidžiasi mūsų sąžiningumas, išradingumas, dosnumas, atsakingumas. O apsileidimas, girtavimas, palaidumas, piktumas, pavydas ir visokia dvasios menkystė. Šventojo Rašto žodžiais tariant, tebus mums tolimi, kaip pridera šventiesiems (plg. Rom 13,13; Ef 5,3).

Mes kviečiame šiais jubiliejiniais Lietuvos Krikšto metais švęsti Sekmines kaip Gyvos krikščioniškos dvasios šventę kiekvienoje šeimoje ir parapijoje. Kviečiame aktyviai dalyvauti jubiliejaus iškilmėse, kurios bus surengtos Vilniuje ir Šiluvoje, Varduvoje ir Krekenavoje, Pivašiūnuose ir Kapsuke, ir visur semtis tos gyvos krikščioniškos dvasios iš Viešpaties žodžio Evangelijoje ir iš Eucharistijoje gyvenančio ir besiaukojančio Jėzaus. Gerkime Viešpaties žodį iš Bažnyčios lūpų, Viešpaties meilę, iš jo Širdies drauge su mylimąja dvasine mūsų Motina, kuri yra "Tėvo Duktė mylima, Dievo Sūnaus Motina, sužieduota, vainikuota Dvasios Švenčiausios" (vysk. Baranauskas).

Ir švęsdami, ir darbuodamiesi parodykime, kokia žavi ir šiandien aktuali yra ta gyvoji krikščioniškoji dvasia: ji mus įgalina nuoširdžiai vykdyti palaiminguosius Dievo planus, atsilipti į giliausius žmonių troškimus; įgalina padaryti, kad mūsų žemėje būtų šviesiau ir gražiau.

Mes, Dievo Apvaizdos lėmimu ir Bažnyčios patvarkymu skirtieji Lietuvos vyskupijų Vadovai, Sutvirtinimo sakramentu teikiame jums Šventosios Dvasios dovanas ir laukiame vien to, kad jos įkvėpta išmintis ir supratimas, sugebėjimas ir ištvermė, patarimas ir pagarba gėriui, ir didžiulis atsakomybės jausmas už dabartį ir ateitį, už save, Bažnyčią ir Tėvynę... jums vadovautų ir jus visur lydėtų. Laukiame ir linkime, kad jūsų žodžiai, darbai ir maldos išreikštų gyvą krikščionišką dvasią, nes tikrasis krikščionybės triumfas tai Šventosios Dvasios viešpatavimas kiekvianoje geroje širdyje. Amen.

Lietuvos Vyskupai ir
Vyskupijų Valdytojai

KANADOS OPOZICIJOS VADAS
KELIA PEČELIŪNO BYLĄ

John N. Turner, Kanados parlamento opozicijos vadas, sausio 20 d. laišku kreipėsi į sovietų ambasadorių Kanadai Alexei Rodionov dėl informacijos apie lietuvių politinį kalinį Povilą Pečeliūną. Kanados liberalų vadas Turner teiravosi, kada Pečeliūnas gali būti paleistas.

Ambasadorius Rodionov atsakė į Turner užklausimą sausio 29 d. laišku, apgailestaudamas, kad nepajėgė suteikti pageidaujamos informacijos. Atsižvelgdamas į J. Turner pareikštą asmenišką susidomėjimą Pečeliūno byla, ambasadorius Rodionov teigė, kad jis kreipėsi į atitinkamus pareigūnus Sovietų Sąjungoj šiuo reikalu. A. Rodionov baigė laišką užtikrindamas J. Turner, kad sulaukęs atsakymo iš Sovietų Sąjungos, mielai painformuos Kanados opozicijos vadą.

P. Pečeliūnas buvo nuteistas, kartu su Gintautu lešmantu ir Vytautu Skuodžiu, 1980 m. gruodžio 22 d. Jam buvo paskirta tris metus kalėti griežto režimo lageryje ir penkis metus tremtyje už bendradarbiavimą su Alma Mater ir Perspektyvos pagrindžio leidiniais.

(LIC)

• Daugiausia tie peikia, kurie
mažiausiai veikia

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

STASYS YLA

Valančiaus tipo vadas

Arkiv. Jurgio Matulaičio
vieta atgimstančioj tautoj
(Tėsinys)

Ligšioliniai raštai, sava ir svetimomis kalbomis, deja, neatskleidžia jo įtakos savo tautoj, kuri tikra prasme siekia Valančiaus mosto. Reikėjo 50 metų perspektyvos, kol mes supratome Valančių ir jo vietą mūsų istorijoje. Jau įžengėme į penktąją dešimtį metų ir nuo Matulaičio mirties, bet jo vaidmuo vis dar tebėra plačiau neatskleistas. Neatskleistas iš dalies dėl to, kad, kaip Valančių dengė 19 amžiaus pabaigos sutemos, taip ir Matulaitį slepia 20 amžiaus pradžios neįprastos veikimo aplinkybės. Tačiau negalima nuslėpti fakto, kad šio šimtmečio pradžioj visas mūsų gyvenimas — socialinis, kultūrinis, religinis staiga pašoko didele šuoliu pirmyn ir tai įvyko ne atsitiktinai. Šiuo metu buvo padaryta tokių šviesių sprendimų, pradėta tokie nauji sąjūdžiai bei pavartotos tokios reforminės priemonės, kurios kituose pažangiuose kraštuose pasireiškė žymiai vėliau. Imkime kad ir katalikų spaudą, trijuose to meto Lietuvos židiniuose — Vilniuje, Kaune ir Seinuose, katalikų moterų sąjūdį, krikščionių darbininkų ir tarnaičių, ūkininkų, mokslus einančio jaunimo ateitininkų, kaimo jaunimo — pavasarininkų; imkime katalikų švietimo organizacijas, drąsias ir taiklias socialines bei politines idėjas, vienuolių atgaivinimą, knygų leidyklų steigimą. Visa tai buvo padaryta trumpame 1907-1910 metų laikotarpyje. Net nepriklausomybės laikais mes ta prasme daug ko naujo nebekūrėme, tik tęsėme, tobulinome, plėtėme, kas buvo pradėta anuo metu.

Tas ypatingas šuolis Lietuvos katalikų gyvenime galimas aiškinti įvairiomis priežastimis. Viena, Rusijos mokyklų ir galvojimo atsilikimas nuo Vakarų bent 50 metų, buvo pastebėtas lietuvių, ypač tų dvasiškių, kurių žvilgsnis buvo nukreiptas į Vakarų, į jų universitetus. Vakarų universitetai davė pranašesniems lietuviams naują impulsą apšokti rusų nešamą atsilikimą savajame krašte. Antra vertus, socialinio veikimo užuomazgos, ypač tarp katalikų Vakaruose, pasirodė taip pat nepakankamos, akivaizdojė revoliucinės rusų bangos, kuriai lietuviams reikėjo atsispirti. Bręstanti revoliucija lietuvius dinamino, aktyvino, vertė veikti skubiai, atkakliai ir taikliai.

Tie žmonės, kurie tada atsistojo naujų darbų priekyje, išskyrus A. Jakštą, P. Januševičių, J. Tumą-Vaižgantą, buvo dar labai jauni ir neįgudę.

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

□ C — "Aš Rožių Lietumi sugrįšiu iš dangaus į žemę" — pažadėjo Šventoji Teresėlė. Ir pažadą tesi.

"Net ir po mirties paminėsi mane, nesvarbu, danguj ar pragare tu būtum", palydi mūs ne vienas keiksmas (greičiausiai, nepasiseks). Vadinas, žmonių — kaip ir šventųjų — norai dideli..

O ką pasakys, kuo pasigirs pilkieji žmoneliai, kurie saugojos, kad tik jų kas neužkabintų? Kurie slėpė, kad tik duoti kitam nereikėtų? Kurie tyliai praslinko, kad tik paliktų namybė? Kurie ramiai pratūnojo, kad tik nepakiaustų?

O ką pasakysim, krikščionys, kai Dievo Tiesą tik sau, Dievo malones tik sau, o kitiems tik Dievo bausmes ir Dievo pasmerkimą siūlom? O ką pasakysim kunigai, kai sudžiovinom dievišką gyvybę, sunuobodinom gėrį ir Dievą uždarem altoriuj kaip stabą kokį?

— Eikit ir sėkit visi, kurie jaučiatės esą krikščionys, ir visur palikit tiesų žodį, gėrio daigus, vagą per pasaulį, paguodos balzamo, stiprybės dvasios, branginamas paslaptis, atvirą širdį, pranašo šauksmą, kankinio kraują, pirmąjį žingsnį, padėką šiltą. Pakilkit pirmi iš tylių apkasų, ant savęs prisiimkit pirmąją bangą, išdrįskit padaryti tai, apie ką kiti tik svajoja, kad žmonės pasakytų:

"Ir danguj atsiminsim, nes per Jus Tenai esam!"

Tik semiamuos šulinius vanduo skanus ir gaivus.

Būkime D O S N Ū S.

□ D — Skundėsi kartą vienas: "Kai išgirstu, kad kitą giria, man kaip peiliu per širdį rėžia..."

Žmogaus akys puikiai mato, kas ką turi, kas kuo yra, ir palygina: "Man — šitaip, o jam — va, kaip." ir pjauna pats save: "Kodėl man tik taip, o jam — ir pats velnias lenkias, ir Dievas palankiai tarnauja..."

Bet kodėl mes nematom, kiek pastangų jis padėjo, kad šitai pasiektų, ir kiek triūso — kad turėtų?

Bet kodėl mes nematom kad Dievas nenuskriaudė nė manęs ir davė — labai daug — ne mažiau, kaip anam?

P A V Y D Ė K I M. Matykim visus aplink mus esančius, o save dar labiau.

Matykim artimo laimę ir sėkmę ir pasispauskim patys.

"Gali šitas, gali anas", pasakė sau Augustinas, "kodėl negaliu aš", — ir tapo šventuoju (juk tai aukščiausias postas žmogui).

Tegu degina, budina, ragina, varčia artimo sėkmė ir laimė pabusti, nerimti, stengtis ir siekti.

Ko mes palinkėsime kitam, tą Dievas duos mums: palinkėta laimė ir mus aplankys,

o palinkėta kitam bėda nukris ant mūsų pečių visu svoriu.

LIETUVOS KRIKŠTAS NAUJŲ ISTORINIŲ ŠALTINIŲ ŠVIESOJE

(Tąsa iš praeito numerio)

Lietuvos krikštas

Šis "Itinerarium" dokumentas parodo Jogailos Lietuvos krikštą visai kitoje istorinėje plotmėje.

1. Masinio lietuvių tautos krikšto. – vykdyto Jadvygos, Jogailis ir lenkų kunigų per ištikus metus (1387), kaip Dluogošas rašo, nebuvo.

2. Nei karalienė Jadvyga, nei Lenkija, kaip valstybė, Lietuvos nekrikštijo, todėl Lenkija negali būti vadinama Lietuvos apaštale.

3. Šis dokumentas įgalina pirmą kartą po ilgų šimtmečių kritiškai pažvelgti į Dluogošo parašytą Lietuvos krikšto istoriją. Pasiremdami juo, galime Dluogošo uždėtą politinį lenkišką šydą ant Lietuvos krikščionybės ir jo skelbiamą Lietuvos pažeminimą (labai tamsią ir labai pagonišką) kaip istoriškai netikrą faktą atmesiti. Dėl to ir šio Lenkijos didžiojo ir labai gerbiamo istoriko visą kitą istoriją, kuri liečia Lietuvą, reikia priminti kritiškai.

Todėl iš čia paminėtų faktų darosi kiek aiškesnis, krikščionybės kelias į Lietuvą. Krikščionybė į Lietuvą atėjo dviem (su Žemaičiais – trim) istoriniais tarpsniais.

Pirmasis jų – tai buvo Mindaugo krikštas 1251. Mindaugui žuvus, Lietuvos krikščioninimas buvo pristabdytas, sulėtintas, bet krikščionybės liepsnelė visai neužgęso ir per visą šimtmetį ruseno ir, atrodo, net šiek tiek plėtėsi. Nes, kaip Jogaila mini, ir lenkų istorikas prof. dr. Ochmanski rašo (op. cit). kad tuo metu Vilniuje jau buvo 6 katalikų šventovės ir 12 cerkvių.

Antrasis Lietuvos krikštas buvo – Jogailos 1387.II.22 "privilegijos" raštu paskelbtas. Jis šiuo aktu atgaivino ir sustiprino krikščionybės plėtimąsi Lietuvoje, paskelbdamas katalikybę valstybine religija. Krikščionybės stiprėjimas ir augimas Lietuvojeėjo pamažu ilgai dar ir po Jogailos.

Pradžioje ėmėsi katechizacijos Vilniuje esantieji vienuoliai pranciškonai, kurie mokėjo lietuviškai ir turėjo savo šventoves.

Toliau Jogaila, kaip rašo Dluogošas, pastatė 8 šventoves, o Vytautas pastatė jų daug daugiau. Vytautas bene buvo pati didžiausia jėga praktiškam krikščionybės plitimui Lietuvoje. Jis kvietė vienuolius iš Čekijos ir iš kitur sielovadai Lietuvoje. Tik po to, kai buvo įsteigtos parapijos ir šventovės, Gniezno arkivyskupas atsiuntė lenkus kunigus, kurie, nemokėdami lietuvių kalbos, tapo tų parapijų valdytojais-klebonais. Jogailai reikia pripažinti nuopelną, kad jis atsiplėšė nuo Rytų ortodoksijos, nors ir jo motina buvo ortodoksė, ir priėmė Vakarų krikščionybę. Tuo išgelbėjo Lietuvą nuo surusavimo. Bet... iš antros pusės, Jogaila ar nesugebėjo atsiplėšti nuo Lenkijos, iš kurios ir atėjo Lietuvos lenkūnimas.

S u k a k t y s

Iš čia pateiktų istorinių faktų galime daryti Lietuvos krikšto sukakčių klausimu šias išvadas:

Mindaugo krikštas (1251) istoriškai ir logiškai yra – Lietuvos krikščionybės pradžia. Tai yra istorinis faktas, kuriam 1986 metais suėjo – 735 metai. Minėtasis Jogailas "Itinerarium" dokumentas atskleidžia, kad Mindaugo krikštas yra toks pat, kaip ir Jogailos Lietuvos krikštas – valdovo aktu paskelbtas. Mūsų istorikai, priimdami Jogailos krikštą kaip krikščionybės pradžią Lietuvoje, sako, kad Mindaugo krikštas buvo "nerealus", "politinis", jo krikščionybė "neišsilaukė". Bet taip argumentuodami, jie pereina į kitą istoriją, kurią vokiečiai vadina "Entwicklungs Geschichte" t.y. krikščionybės vystymosi istorija Lietuvoje. Ši betgi jau yra atskira istorija, taip pat įdomi ir vingiuota. Po ateistinės okupacijos, Lietuvai tapus laisvai, Dievas žino, kažin ar nereikės ir trečiojo krikšto? Ir jeigu jis bus, tai bus jau trečias, jokių būdu ne pirmas.

Dabargi 1987 m. minimai Jogailos Lietuvos krikšto 600 metų sukakčiai pagrindas yra tas, kad ši data šiuo metu yra tarptautiniu mastu pripažinta – Vatikane, visose enciklopedijose, visuose istorijos vadovėliuose. Tą tarptautinį pripažinimą, aišku, įtaigojo per šimtmečius lenkų istorikai nuo Dluogošo laikų. Tai priėmė ir mūsų Lietuvos istorikai, nes kitokių šaltinių jie neturėjo. Todėl negalima kaltinti nei Lietuvos vyskupų, nei Vatikano, kurie susitarę šį minėjimą rengia.

Lietuvos vyskupai savo laiške tikintiesiems remiasi Lietuvos istorikais. Taip pat ir nepriklausomos Lietuvos vyriausybė, 1938 m. minint Lietuvos krikščionybės 550 metų sukaktį, tam irgi nesipriešino. Lietuvoje vyskupai negali nieko keisti, ir jų minėjimas bus tik grynai religinis, koks jų dabartinėse sąlygose yra galimas.

Išėivija minės šį įvykį iškilmingai ir pasauliniu mastu. Centrinis minėjimo komitetas, neturėdamas nei valdžios, nei galios keisti sukakties iškilmių datas, pateikė tris Lietuvos krikščionybės datas ir tris Lietuvos valdovus – Mindaugą, Jogailą ir Vytautą, kurie įvedė krikščionybę Lietuvoje. Tam yra paruošti puošnūs, meniški ir istoriški medaliai.

Tarptautiniu mastu Lietuvos krikščionybės pradžios datos pakeitimas yra didelis ir nelengvas darbas. Reikia, kad istorikas Jonas Dainauskas (jis jau rašo šia tema studiją lenkų k.) ar kiti istorikai, pa studijavę dar daugiau istorinių šaltinių, paskelbtų studiją svetimomis kalbomis ir ją paskleistų un-tų bibliotekose, Vatikano enciklopedijose, mokyklų vadovėliuose. Tai didelis darbas, bet jei mūsų istorikai ir visi geros valios lietuviai tuo keliu eis vieningai, tai pavyks.

Kai vieni, gal nevisai tam ir pasiruošę, bet turį daug geros valios, bando kelti balsą prieš istorines skriaudas Lietuvai, tai kiti iš jų juokiasi, vadindami juos "Patriotais". Panašiai, kaip anais laikais aušrininkus, kurie siekė Lietuvai laisvės, ir kunigus, kurie kovojo dėl lietuvių kalbos teisių šventovėse, vadino "litvomanais". Tie visi jų rašiniai tik ir rodo, kaip giliai lietuvių tauta buvo sulenkinta. Kai kurie, net nepriklausomoje Lietuvoje užaugę, rašo kaip anų laikų sulenkėję mūsų bajorai.

P.S. Baigiant,pora sakinių dėl istoriškai netikslaus kai kurių lietuvių daromo priekaišto Lietuvos lenkinime. Rašo: "Bažnyčia sulenkino Lietuvą". Visą Lietuvos inteligentiją – bajoriją sulenkino ne bažnyčia, o valstybė savo bajorų privilegijomis, dvarų paveldėjimu ir visa kultūrine invazija. Lenkų kunigai per bažnyčias lenkino Lietuvos liaudį-kaimą, sulenkėjusiems bajorams uoliai padedant ir remiant.

"Tėviškės Žiburiai"

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 · Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

CHOPPERIA

ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

LIETUVIŲ EMIGRACIJOS PAMINĖJIMAS

Pradžią Nr. 29 (1968) 1986 m.

Tąsą iš Nr. 21 (2006).

„Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje“ („Garsiečiai“)

Po nelemto įvykio su J. Stankaičiu, nekurie „Aušros“ sąjungos nariai, nedraugiškai nusiteikę prieš pačią organizaciją ir veikdami jos nenaudai, iš anksto numatė ir jautė, kad ilgai ji netvers. Narių tarpe prasidėjo bruzdėjimas. Nepasitenkinimas augo dėl nuolatinės organizacijoje varomos propagandos „Alfos“ bendrovės žemių „Nova Lituania“ lietuvių kolonizacijai, kas, kaip žinome, anksčiau mūsų tautiečiams atnešusi yra labai daug nuostolių. Žmonės pritarė organizacijos tikslams ir prie jos būriavosi, bet viešai reiškė savo nepasitenkinimą vadais, kurie, prisidengę organizacijos vardu, varė biznierišką darbą svetimųjų naudai, užmiršdami Aušros sąjungos tikslus. Nepalankiems vėjams pučiant Aušros kryptimi, vėl išėjo į sceną Vincas Zarakauskas. Nepatenkintų ir veiklesnių aušriečių dalis suranda Zarakauską ir su juo sutaria pertvarkyti Susivienijimo įstatus ir patraukti pradėjusius išbėgioti aušriečius į atgaivintą „Susivienijimą Lietuvių Brazilijoje“. Aušrai dar veikiant, 1928 m. kovo mėn. išėjo viešumon gerai organizuota ir tvirta nusistatymo dirbti lietuvišką darbą naujas „Susivienijimas“. O netrukus, 1928 m. rugsėjo 16 d. paleido platinimui, K. Uckaus spaustuvėje išspausdin-

Alfonsas Marma, „Susivienijimo Lietuvių Brazilijoje“ organizatorius ir „Garso“ buvęs redaktorius. Grįžęs iš tremties į Braziliją, 1949 m. tragiškai mirė.

ta, savo organą – laikraštį „Garsą“, kuris, Adolfui Zaukai sumania redaguojant, pagreitino mirties sprendimą „Aušrai“ ir privedė prie kelio galo „Pietų Amerikos Lietuvį“. Nors laikraštis buvo valdžios subsidijuojamas, bet „Garso“ plakamas už išnaudojimą lietuvių sentimentalizmą ir apgaulę, 1929 m. liepos mėn. likvidavosi su skolomis.

Aušra pirmoji išjudino visuomeniniam darbui lietuvius ateivius ir ištaukė žmones iš be viltiško pasyvumo pirmaisiais gyvenimo metais svetimame krašte. Ji pa-

judino ir iškėlė daug svarbių sumanymų ir projektų emigranto buičiai pagerinti. Įvykis su Stankaičiu sugriovė padėtas paštangas ir suskaldė Aušros sąjungą. Visuomeniniam darbui atsidavę nariai nuėjo pradėtąjį darbą varyti į atgaivintą „Susivienijimą“. O kuriems rūpėjo „Alfos“ bendrovės reikalai, pasiliko su jos propagandininkais – Ruškiu, Valiuku, Kiršteinu ir kts. drauge su savo laikraščiu „Pietų Amerikos Lietuviu“.

„Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje“ šuoliais augo ir stiprėjo. Išleidę savo laikraštį „Garsą“ viešai užsirekomendavo kolonijai, kad Susivienijimas būsiąs vienintelė lietuvių darbininkų organizacija, kurios tikslas yra – vienyti ateivius bendron darbininkų šeimon ir visokiuose reikaluose jiems padėti. Nepagailėjo, taip pat, aštriais žodžiais išplakti ir aitriais priekaištais apkaltinti buvusius Aušros duobkasių, o dabar susimetusių „Alfos“ bendrovėn. Garsiečiai organizavosi į skyrius, rėmėjų būrelius, centro pareigūnus, kontrolės komisijas. Daugiausiai prie „Susivienijimo“ organizavimo prisidėję šie aktyvesni asmenys: A. Zauka, St. Vienažindis, Al. Marma, St. Tolutis, J. Vaicekauskas, St. Baltušis, J. Zavė, Al. Karpavičius, S. Paškevičius. Centro kontrolės komisiją sudarė A. Majus, J. Didelis, J. Žibolis, St. Gimbutas ir St. Šlika. Penkiuose rajonuose buvo įsteigti Susivienijimo skyriai, kur buvo platinamas „Garsas“, ruošiami vaidinimai, skaitomos lietuviams paskaitos, organizuojami šalpos komitetai ir įvairūs saviveiklos būreliai. Savo aktyvumu Susivienijimas, ypač pasirodžius „Garsui“, suvirpino „Pietų Amerikos Lietuvos“ tvirtovę, priglaudusią prie savęs „Lietuvių literatų“ grupę, taip vadinamą „kolonijos elitą“, anksčiau dirbusį prie „Aušros“.

Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje buvo pažangių, kairesnio apsisprendimo lietuvių sambūris, pasitraukęs iš griaunamo Aušros.

Bus daugiau

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

1928 m. Pirmieji „Susivienijimo Lietuvių Brazilijoje“ kūrėjai su laikraščio „Garso“ redaktorium. Iš kairės į dešinę sėdi J. Vaicekauskas, redaktorius A. Zauka ir J. Žibolis, stovi iš kairės į dešinę St. Šlika, K. Raminauskas ir J. Didelis.

Dra. HELGA HERING

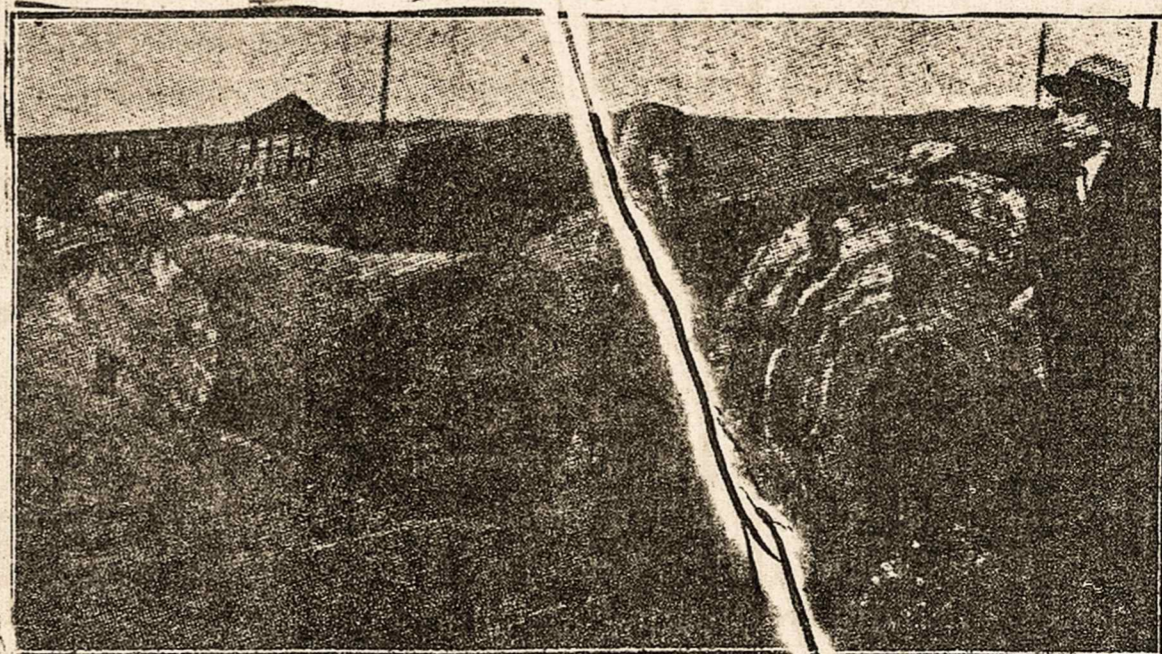
MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

1930. Lietuvis medininkas, jam rūpi ne žemės kultūras paruošti sėjai, o milžiniški medžiai parduoti lentpiūvėms daug lietuvių vertėms šia prekyba.

Halina Mošinskienė

PRAEITYJE GLŪDI ŠAKNYS
KIEKVIENOS ŠEIMOS

Manau, kad skaitantieji lietuvišką spaudą, jau turėjote progos susipažinti su rašytojos Danutės Bindokienės straipsniu "Brangi dovana, o nekainuoja nė cento" 1987 m. kovo mėn. "Laiškai Lietuviams" nr. Jei kas negauna tos spaudos, tai suglaustai perduosiu mane ypatingai jautriai palietusį straipsnį savo tautiečių lietuvių išeivijoje, ypatingai jaunosios kartos prieaugliams labai svarbu. Cituoju autorės pasisakymys: "Amerikiečiai, būdami "jaunos" tautos gyventojai, labai domisi savo asmeniškai praeitimi. O kaip su lietuviais? Mes skiepijame savo vaikams ir vaikaičiams pasididžiavimą didinga Lietuvos praeitimi, nes tai atrodo svarbu lietuviškumo išlikimui svetimame krašte. Mūsų vaikai, be abejo, žino artimiausių giminių vardus ir pavardes, ypač jei tie giminės gyvena netoliese. Platesniam giminės pažinimui nėra nei laiko, net noro. Juo labiau, kad jaunesni vaikai nelabai turi kantrybės klausyti vyresniųjų pasakojimų apie praeitį ir žmones joje..."

Tolimesniuose rašytojos pasisakymuose, visur su ja sutinku ir noriu perduoti savo tautiečiams lietuviams, asmeninę interpretaciją, šiuo atveju BRAZILIJOS LIETUVIAMS. — Kiekvienas lietuvis gyvenęs Brazilijoje, daugumoje surištas su giminėmis Lietuvoje. Daugumoje tai yra jau raštingi žmonės, jei patys nedrįsta "sau rašyti", gali pasakoti ir perduoti savo išprususiems vaikams, o gal net anukams ir proanukams savo genties istoriją. Ir kas "istorija" bus naujiena vaikams. Ateivių karta labai retėja mūmyse, kiti krenta, kaip stiprūs Ažuolai, nespėję nei atsisveikinti... kiti išnyksta tyloje, nenorėdami drumsti, kasdieninio gyvenimo eigos... daugumoje palikdami materialinį gerbuvį savo vaikams ir vaikaičiams, bet nesuspėję "Išsikalbėti"...

Čia aš išdrįstu Br. Lietuvių Jaunimo Sąjungai savo veiklos programoje išvystyti tam tikrą aktyvumą — "Savo kilmės pradų analizėje". Tai yra labai įdomi tema, kurią išvystyti galite visu patogumu, net portugalių kalba, ypatingai etninių

mažumų Brazilijoje klausimuose, nekalbant jau apie "tauty kraustymąsi" per viso pasaulio kontinentus.

Kaip tai įvykdyti? — Senosios kartos lietuviams raštingiesiems pakanka laisvalaikio keletas valandėlių paskirti savo "atsiminimų užrašams", kiek pasitraukus nuo TV beprasmių ir vienodai destruktivaus šeimų židinio turinio... Vaikams, anukams ir proanukams juos lankant pasakoti savo vaikystės atsiminimus, savo "Širdyje likusius atmintyje" tėvėlių pasakas.

Neturiu jokios teisės mokyti už save vyresnius, bet, matydama, jų kartos palikuonius, kurių atžalos taip nuoširdžiai darbuojasi lietuvių išlaikyti S. Paulo lietuvių bendruomenėje, manau kad mano paskata yra prasminga.

Pažinę tėvų ir protėvių praeitį, mylėsite savo laisvės dabartį — LIETUVAI.

LAISVĖJE — ATEITIS. ... "IŠ PRAEITIES SEMIAME STIPRYBĘ..." dabartyje.

TRUPUTĮ LINKSMIAU

Pigiau pas kitą

— Kristupai, giriasi Darata — man daktaras patarė bent du mėnesius išvykti į kalnus. Kur keliausim?

— Pas kitą daktarą.

K o d ě l . n e a t s a k o ?

Pirmą kartą motina vesdamasi mažą mergaitę į Bažnyčią jai aiškina, kad reikia laikytis ramiai, kad bažnyčia yra Dievo namai, kad juose Dievas gyvena ir viską mato ir girdi. Kai tik per Mišias sužvangėjo skambutis, kiek palūkęjusi mergaitė sako:

— Mamyte, kodėl Dievas, jei viską girdi, neatsiliepia telefonui?

T a r p d v i e j ų n e d a k e p u s i ų

— Sakyk man, kuri dabar valanda?

— O kokia tau iš to nauda? Turėtum žinoti, kad valandės keičias: kas valandą.

S v a r b i a u s i a s d a l y k a s

Katekizmo pamokoj seselė klausia:

— Ką reikia daryti pirmiausia, prieš einant išpažinties?

— Pasilenkti ir pažiūrėti po klausyklos uždangalą, ar matosi kojos. Jei matai kojas, tai reiškia, kad jau kitas įlindęs.

Vyturis

Savaitei bėgant...

— Ait. D. Petratis

Dažnai girdime kalbant, kad jau baigiame nutausti, kad lietuvių jau beveik nebeliko, o susikalbėti lietuviškai tai tiesiog retenybė. Tai žinoma pesimistinė pozicija. Aišku, kad ir lietuviai miršta, bet kad jau visi išmirtė, tai kitas reikalas. Atrodo, kad mūsų tarpe yra daugiau lietuviškai kalbančių, negu paviršutiniškai žiūrint, atrodo.

Tiesa, kad kartais išgirsti ir senesnių žodžių, kurių šiandien jau neįvartojama. Anksčiau būdavo kalbama apie visokius "cūdus", valgydavome su "videlcium", darydavome "griekus" ir gerdavome "arielką". Senieji emigrantai taip kalbėjo, kaip ir dauguma tuo laiku kalbėjo. Iš jų išmoko vaikai, artimieji. Ir portugalių kalboje vyko pasikeitimai, kaip ir kitose kalbose. Keičiasi laikai, kalba daro pažangą, tobulėja, išmeta archaizmus. Atsiranda nauji žodžiai, tokie, kurių anais laikais visai nebuvo. Ir tų daiktų nebuvo, jie tik vėliau atsirado, tai su laiku buvo rastos atitikmenos.

Praeitą sekmadienį kaip tik turėjau įdomią staigmeną, liečiančią lietuvių kalbą. Buvo susitikimas vykstančių į Lietuvą. Aišku, su išgėrimu, kaip čia be jo apsieisi. Oras pasitaikė šaltas ir dar lietus. Taigi, po einamų reikalų aptarimo, atėjo laikas ir sunešiams užkandžiams. Taip sakant, su arbata ir dar kaip kuo daugiau. Žinau, kad vykstančių tarpe dalis nemoka lietuviškai. Kiti nedaug kalba, bet visi vienaip ar kitaip pramato išsiversti tėviškėje. Bet kas mane nustebino, tai geros pusės keliautojų kalbos mokėjimas. Vieni laiškus skaitė iš giminių, viską gerai suprastami, kiti kalbėjo įvairiausiomis temomis ir nesijautė, kad kam trūktų žodžių. Aš tik galvoju, kas čia pasidarys, kai visi tie piliečiai pabūvos vietoje, kur tik lietuviškai girdės kalbant. Be abejo tai tikrai didelis pasistūmėjimas į kalbos praktiką. Tai gal geriau veikia negu kokios kalbos kursai. Sakoma, kad reikalas yra geriausias mokytojas. Iš reikalo žmogus išmoksti daug greičiau. Dabar visi žino, kad Lietuvoje bus sunkiau rasti "quebra-galho" ir išsiversti su portugalių kalba.

Dar kitas reikalas. Kokia savijauta: atvažiuo lietuvių, ar lietuvių kilmės žmonės ir štai tau nesusikalba lietuviškai? Toji savijauta verčia visus pasispauti, kad per daug neapsijuoktume.

Be abejo, kad ten rasime žmones kiek kitaip kalbančius lietuviškai. Jie kasdien visur kalba lietuviškai, žino visus kasdieninius ir nekasdieninius žodžius. Mes čia daugelyje atvejų tik kartas nuo karto turime progos kalbėtis lietuviškai. Darbe, kelionėje, spaudoje, radijos bangose, televizijos žydriame ekrane girdimi tikrai vietos kalbą. Tarp kita ko, norėčiau paklausti, ką tiksliai reiškia žodis žydras? Giedras, žydintis, mėlynas, žalias?

Gal geriausia proga prisiminti daugiau žodžių, ypač tiems, kurie mano vykti į Lietuvą, užsukti į lietuvių biblioteką ir pasiskolinti kokią gerą romaną ir vakarais pasiskaityti. Bus proga pajusti, kiek daug yra įdomių žodžių, kurių mes jau neįvartojame, bet juos pažįstame. Yra kartu pramoga ir nauda. Laikraštinė kalba yra žymiai sunkesnė, bet romanai, pasakos, apysakos turi daug lengvesnę kalbą.

Prašau, tik nesakykite, kad nežinote, kur yra lietuviška biblioteka. Pridėsiu, yra. Ir nevienu.

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

MŪSŲ ŽINIŲS

NIEKUOMET NEVĒLU

B.L.B-né rūpinosi, kad visi, kurie nori mokytis lietuvių kalbos arba pasigilinti lituanistikos klausimuose, turėtų tam galimybę.

Šiais metais Lietuviška mokykla V. Zelinoj veikia trijose grupėse (vaikų, jaunuolių ir suaugusių). Deja, lankytojų skaičius visose grupėse galėtų būti žymiai didesnis.

Juk čia yra galimybė geriau pažinti lietuvių kalbą visiems: mokyklinio amžiaus vaikams, moksleiviams ir studentams; jaunuoliams vykstantiems į Jaunimo Kongresą Australijoje ir turistams keliaujantiems aplankyti Lietuvą.

Visi suinteresuoti gali gauti smulkesnių informacijų tel. 274-1671 ir tel. 549-6289 arba pamokų metu: šeštadieniais 10 val. ir pirmadieniais 19 val.

Mokytis niekuomet nevėlu.

B. Liet. B-né.

25 METINĖS VESTUVĖS

Gegužės 26 dieną Veronikos Simanavičienės-Dimšienės sūnus ANTANAS su žmona MARIA DULCE atšventė sidabrinę vedybų sukaktį. Antanas ir Marija dirba labdaros darbuose Bom Conselho parapijoje. Darbo kolegos ir draugai norėjo pagerbti sukaktuvininkus, taigi po jubiliejinių mišių, surengė vaišes parapijos salėje. Vaišėse dalyvavo taip pat mišias laikęs parapijos klebonas. Džiaugėsi MŪSŲ LIETUVOS bendradarbė ponja Veronika ir visa Simanavičių-Umarų šeima. Antanui ir Marijai linkime daug laimės ir prašome, kad savo geruose darbuose neužmirštų šv. Kazimiero parapijos.

LABDAROS DARBAI

Prieš savaitę kun. Petras Rukšys su keliais Labdaros Ratelio nariais buvo aplankyti tautiečius senelių prieglaudoje JAČANĀ. Įnamiai labai džiaugėsi tokiu kunigo apsilankymu. Deja, apsikrovus visokiais darbais, retai kada galima aplankyti, ne tik Jacanoj esančius senelius, bet ir kitus, kaip Itaqueroj, San Bernarde, Vila Formozoj ir kitur. Pagaliau susidaro įspūdys, kad žmonėms reikia daugiau atydos – vizitų, negu pinigų. Ačiū Dievui ir tautiečių dosnumui, Labdaros Rateliui nepritrūko pinigų, bet rankų, geriau sakant žmonių, kurie norėtų bent kartą į metus aplankyti bent vieną prieglaudą ir taip pralinksminti "užmirštuo-

sius" senelius. Lietuvos Krikščionybės Jubiliejus turėtų taip pat būti ir gerų darbų metai.

LEONARDAS KLIMEIKA ZANUTTO

išvyko į Montrealį, Kanadon pagilinti žinias savo specialybėje. Leonardas laimėjo konkursą INPE/Instituto Nacional de Pesquisa Espacial/ firmoj, kurių dirba ir buvo išrinktas vykti Kanadon. Kun. Petras Rukšys nuvyko į aerodromą, kur buvo šeima Leonardui išlydėti. Buvo gera proga susipažinti su daugeliui pažįstamo VINCO KLIMEIKOS dukra Edite ir jos šeima. Klimeikai gyvena Jacarei mieste, bet, kaip pasakojo ponja Edite, jos vaikai, kun. Saulaičio laikais, dalyvaudavo skautų stovyklose. Ponja Edite, nors ir nekalba lietuviškai, vistiek, pagerbiant tėvelį, užsisako MŪSŲ LIETUVĄ. Dabar, įsirašiusi į korespondencinį lietuvių kalbos kursą, greitai laiku galės skaityti ir suprasti mūsų savaitraštį.

PAIEŠKOMA ELENA MATULAITYTĖ

Edites ir Carlos Klimeikų-Zanutto ištekęs duktė Adriana persikėlė gyventi į BURI miestą, S. Paulo estade. Ten turėjo progos susipažinti su keliais lietuviais. Viena to miesto gyventoja, Olga Klusienė, norėtų gauti žinių apie savo jaunystės draugę ELENA MATULAITYTĖ, kuri daug metų gyveno Santa Ernestina vietoje, Jaguarritinga valsčiuje. Vėliau ji persikėlė į S. Paulo. Olgos mama Katerina turi 90 metų ir dar gerai laikosi. Kas turėtų žinių apie Elena Matulaitytę, gali rašyti Mūsų Lietuvai.

BIRŽELIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sekmes.

- 04/06 — Julia Ažuolas
- 04/06 — Vytautas J. Bacevičius
- 10/06 — Francisco Nelson Satkūnas
- 11/06 — Albertas Magila
- 12/06 — Encarnação Vicente Bumblis

MIŠIOS

Už a. a. VINČĄ MAZURKEVIČIŲ mirties metinių proga bus atlaikytos birželio 7 d., sekmadienį, 8 val. Šv. Kazimiero parapijos koplyčioj.

Giminės ir pažįstami prašomi dalyvauti.

Marija Mazurkevičienė

- 15/06 — Jonas Tatarūnas
- 15/06 — Jonas Paulo de Oliveira Silickas
- 18/06 — Milda Černiauskas Jaremcuk
- 19/06 — Elenice Pupelis Durazzo
- 20/06 — Česlava Boguslauskas
- 21/06 — Francesca Ragone Žvingila
- 21/06 — Alfonsas Misevičius
- 23/06 — Andrius V. Valavičius
- 23/06 — Jonas Bratkauskas
- 26/06 — Adelia Butvinskis
- 30/06 — Birute Pranciska Gervetauskas

Sąjungos - Aliança
Valdyba

DIEVO MOTINOS GARBEI

O Marija...

Taip daug gali pas Visagali,
Užtark vaėgingą mūsų šalį.

Gegužės 13 dieną sukako 36 metai, kai tada dar trys Lietuvos vyskupai laisvame pasaulyje pasirašė aktą, pavedantį Lietuvą ir visą lietuvių tautą Šv. Marijos Nekalčiausios Širdies globai. Per tuos metus visame pasaulyje ir Lietuvoje įvyko daug kas skaudaus ir guodžiančio.

Retai kur pasaulyje žmonės parodo tokio nuolankaus ir sentimentalus pamaldumo į Šv. Mariją gegužės mėnesį, kaip Lietuvos žmonės. Minint Lietuvos pavedimą Šv. Marijos Nekalčiausios Širdies globai pasiraginkime ypatingu būdu prašyti Šv. Marijos pagalbos mūsų tautai ir išminties visai žmonijai. Visas gegužės mėnuo tebūnie maldos ir atgailos mėnuo už Lietuvos ir Katalikų Bažnyčios laisvę.

Visais takais skubėjo žemės vaikai. Ir visi ką nors nešė Dievo Motinai. O Ji tyliais ružavais saulėlydžiais ir žydinčiais sodais pasipuošusiais gegužės mėn. vakarais, klausėsi tylios žmonių skundos, prašymų ir padėkos himnų, su meile rinko ašaras ir dėjo jas į aukso taurę. Kai ji prisipildė pilnutėlė Marija su Sūneliu pamažu gėlių taku grįžo pas Dangiškąjį. Nutilo vargonų garsai, užgėso žvakės, tik smilkalų dūmai ir žmonių "Neapleiski mūsų, Motinėle" maldos aidai dar ilgai lydėjo Mariją.

Vyturys

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. - Novo Horizonte, 213 - Cor.

COMPRAS - VENDAS -

FOF: 449-4379 ADMINISTRAÇÃO DE BENS

2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

MŪSŲ ŽINIOS

JUBILIEJINIŲ METŲ DVASIOJ

Gegužės 31 šv. Kazimiero parapijoj vyko Marijos mėnesio užskleidimas su gegužės 13-tosios atšventimu Lietuvos Krikšto Jubiliejinių metų dvasioj. Pradedant 16 val. Marijos litanija (giedojo Liudo Ralicko vadovaujamas choras), buvo atnaujintas Lietuvos pasiaukojimo Nekalč. Marijos Širdžiai aktas. Per Mišias klebonas kun. Pr. Gavėnas pabrėžė kelis svarbius įvykius, kuriuos šiuo metu yra kviečiamas jausti visas katalikų pasaulis, kaip tai ypatingi Šventieji Marijos Metai, prasidedantys per šias Sekmines, ir ypač mums, lietuviams, labai reikšmingos Lietuvos Krikšto Jubilėjaus iškilmės Vilniuj ir Romoj, kur bus paskelbtas palaimintuoju arkivyskupas Jurgis Matulaitis. Ir ragino tikinčiuosius rimtai priimti Švč. Marijos prašymus – pirmąjį mėnesio šeštadienį priimti atsisteisimo komuniją, paaukojant ją už Lietuvos laisvę bei pasaulio taiką, ir kalbėti rožinį.

Po pamaldų, parapijos salėj vyko paskaitos "Krikščionybė Lietuvoj" antroji dalis, su skaidrėmis. Krikščioniško lietuvių gyvenimo apžvalgai papildyti buvo parodyta nemaža vaizdų ir iš lietuvių religinio gyvenimo apraiškų pačioj Brazilijoje, kaip lietuviško kryžiaus šventinimas V. Zelinoj, Kūčios Mookoj, imigracijos 50-mečio minėjimas Rio de Janeiro bei Niteroi, ir kiti vaizdai. Paskaitą paruošė Irenė Skurkevičiūtė ir Liucija ir Pijus Butrimavičiai.

Per sunėstines vaišes iš įvairių apylinkių suvažiavę tautiečiai dalijosi taip pat informacijom ir žiniom.

VYKSTA Į ROMA

Kun. Pr. Gavėnas greit išvyks į Italiją – ne tik dalyvauti lietuvių jubiliejinėse šventėse, o ir saleziečių pasitarime.

Sužinota, kad į Romą vyks taip pat Vytautas Bacevičius (per Vokietiją ir su Vokietijos lietuvių gausia-ekskursija) ir dr. Antanas Šaulys. Jie šventėse atstovaus ir Brazilijos lietuviams.

NAUJAS KRIKŠČIONIS

Gegužės 31 šv. Kazimiero parapijoj buvo pakrikštytas Aleksis, Aloyzo Gedimino ir Vitos Elenos Rackevičių priauglis. Didelis džiaugsmas Rackevičių, Petkevičių ir Fiorilli šeimoms.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėlėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

POVILAS PIPIRAS

Mielam ML skaitytojui ir rėmėjui širdingai dėkojame.

Administracija

BIRŽELIO 14 JUNHO

Lietuvos Diena

Visos Brazilijos vyskupijose paskelbta

Maldos diena už Lietuvą

– Lietuvių tautos GEDULO DIENA

– Viešas Lietuvos Krikšto Jubilėjaus paminėjimas

10, 30 val. Katedroj MIŠIOS, kurias laikys Brazilijos Vyskupų Konferencijos (CNBB) pirmininkas Dom Luciano; giedos jungtinis lietuvių choras.

Visi melsimės už Lietuvą, ir skelbsime pasauliui, kad LIETUVA – GYVA.

Tad visi – choristai, jaunimas, vyrai, moterys, vaikai, kas gali su tautiniais rūbais, lietuviai ir lietuvių bičiuliai –

visi į Praça da Sé ir São Paulo katedrą.

NEEILINĖ PARODA

Nesitenkinant Lietuvos Krikšto Jubiliejų atšvesti vien tik uždaram savo "kiemely", o norint kiek galima daugiau ir kitataučių supažindinti su šiuo didelės istorinės reikšmės įvykiu, o taip pat ir su dabartine Lietuvos padėtimi, Jubilėjaus komitetas per Brazilų Kultūrinį Centrą paskelbė dailės konkursą "Premio Lituânia 87" tapybos, skulptūros, graviūros srityse, skirdamas vertingiausiam kūriniui 15.000 kruzadų premiją. Konkursas buvo gan plačiai paskleistas per spaudą – ir susilaukė susidomėjimo: lietuviai, lietuvių kilmės brazilai ir grynai kitataučiai ieškojo informacijų apie Lietuvą ir pradėjo kurti. Atėjo dailės kūrinių ir iš užsienio.

Padarius kūrinių atranką ir juri komisijai įvertinus, Cham Chap "Kultūrinėj Erdvėj", São Paulo miesto centre, birželio 9 d. 20,30 val. įvyks konkursą laimėjusio kūrinio pristatymas ir premijos įteikimas, o tuo pačiu ir atidarymas parodos, užvardintos LIETUVA JOS DAILININKŲ AKIMIS.

Paroda LITUÂNIA: UMA VISÃO DE SEUS ARTISTAS tęsis nuo birželio 9 iki

birželio 30, atdara nuo pirmadienio iki penktadienio nuo 9 iki 18 valandos.

Vieta: ESPAÇO CULTURAL CHAP CHAP, Rua 13 de Maio, 1585, Paraiso – São Paulo (Telef. 287-8185).

VEIKLOS KALENDORIUS

Birželio mėnuo:

– 7: Bendra malda Jubiliejinių Metų dvasioje;

– 14: Lietuvių tautos gedulo diena, Brazilų Diena maldos už Lietuvą, Lietuvos Krikšto Jubilėjaus viešas minėjimas: Pamaldos katedroj 10,30 val.

– 28: Lietuvos Krikšto Jubilėjaus iškilmingas minėjimas Vilniuj ir Romoj; arkivysk. Jurgio Matulaičio beatifikacija šv. Petro bazilikoje Romoje; šv. Kazimiero parapijoj Jubiliejinių Metų programa, jungiantis su viso pasaulio lietuviais Jubilėjaus šventime.

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel.273-0338

1987 22
LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA